

WAGNERIANA CATALANA N° 13 ANY 2000

TEMA 5: WAGNERISME

TÍTOL: **FULL POÈTIC: ODA WAGNERIANA AL MASSÍS DEL CANIGÓ**

AUTOR: *Joan Cantós*

Al Canigó de l'esperit, hom lliurà son cor i sentiment,
i és des del cim, on el lliurà devotament.
Oh dolç Canigó, tu ets el bressol d'aquesta devoció,
tu ets el símbol, on la germanor és la millor condició.
D'ençà d'aquell dia, que esdevingué l'esdeveniment,
on succeí la història del *drac* de l'estany de Balaig, avui motiu d'esment,
quan Sant Jordi, amb l'espasa, et va ferir mortalment,
com em recorda, quan el noble *Sigfrid* va matar el seu, fermament.
Al Canigó, on és honorat el catalanisme
en cos i ànima, vaig consagrar el wagnerisme.

Aquell 21 de març, les campanes del monestir de Sant Martí,
anunciaren la bonança
i així, esdevingué la dolça benaurança
i és aquest sentiment deixondit,
que alegrà mon esperit,
quan la bona hora vingué,
i la primavera, així, esdevingué,
quanta emoció vaig pressentir,
quan la natura, la seva puixança va esdevenir,
i el cant de l'ocellada es va deixar sentir.

Aquest fou l'espectacle que vaig honorar,
quan el Canigó dejorn vaig anar
i al cim de la muntanya,
el paisatge vaig contemplar.
Tant va ser el desig implorat,

per veure el meu somni realitzat,
d'anar a questa terra, on el sentiment d'un poble és honorat.

Oh Canigó, tu ets la flama de la germanor,
tu ets el meu esperó, si lluny de la meva terra, m'arriba l'enyor.
A tu mon cor i sentiment vaig expressar
i el meu wagnerisme et vaig mostrar.
Escolta Canigó al fill d'aquesta terra,
tan honorada en cor i sentiment:

L'any 1901, a Barcelona tingué lloc l'esdeveniment
fou l'arribada del wagnerisme i a aquesta ciutat, fou el millor esment.
De generació en generació s'ha mantingut aquesta tradició
i de bell antuvi, esdevé la nostra veneració.

L'any 2001, es complirà el centenari d'aquest esdeveniment,
per celebrar-ho amb el cava "Sigfrid", brindarem amb refinament
i tan de bo que el wagnerisme, estableixi el seu regnat eternament.

Així vaig cloure aquesta rima tant fervent,
dedicada a aquest massís, tan vanagloriat,
quan al davallar la claror del dia, fou el trist comiat,
però no va ser un adéu definitiu, perquè ens veurem ben aviat.
Al Canigó de l'esperit, bressol del sentiment més fervent,
als quatre vents, vaig mostrar aquest noble sentiment!